

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/28/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623010409
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1623010409.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Šamka a sudcov Mgr. Petra Lizúcha a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci proti obžalovanému G. H., stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/43/2023 zo dňa 26.02.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13.mája 2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného G. H., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/43/2023 zo dňa 26.02.2024 bol obžalovaný G. H. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b) Tr. zák., ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného času minimálne od roku 2019 až do 10.45h dňa 14.03.2023, kedy bol zadržaný pred obytným domom v Šamoríne, ul. H. XX spolu s obžalovanou K. M., nar. XX.XX.XXXX príslušníkmi PPÚ KR PZ v Bratislave si bez oprávnenia kupoval opakovane od obžalovanej K. M. za rôzne sumy heroín, ktorý následne bez oprávnenia predával aj prostredníctvom telefónneho čísla XXXXXXXXXX najmä v Rohožníku osobám a to G. L. asi 2-krát po jednej skladačke za sumu 10,- Y., B. H., ktorému - viackrát predal heroín, G. L., H. L. opakovane predal jednu skladačku za 10,- Eur, prípadne väčšie množstvo heroínu za 20,- Eur, A. D. v priebehu posledných troch rokov viackrát za sumu od 10,- do 70,- €, C. H., G. L., G. A. v rôznych množstvách a v čase zadržania prechovával 30,562g heroínu s prímiesou paracetamolu a kofeínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 14,7 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné pripraviť minimálne 299 bežných jednotlivých dávok drogy, každá s obsahom minimálne 5 mg absolútneho heroínu, ktorý si zakúpil od obžalovanej K. M. za sumu 600,- Eur, pričom heroín (diacetylmorfín) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava 1 sp. zn. 1T 28/2009 z 05.11.2013, právoplatným dňa 07.11.2013, odsúdený za trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej a psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 odsek 1 písmeno b) Tr. zákona účinného v čase skutku a to za zakúpenie celkovo 0,234g heroínu s prímiesou kofeínu a paracetamolu s priemernou koncentráciou účinnej látky 11,5% hmotnostných, čo predstavuje 3 priemerné jednotlivé dávky drogy, ktoré potom odovzdal tretej osobe.

Za to mu bol podľa § 172 ods. 6 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. c), ods. 5 Tr. zák. bol obžalovanému uložený

trest prepadnutia veci , a to finančnej hotovosti vo výške 225,- euro s tým, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj ochranný dohľad na dobu 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie do výroku o treste odňatia slobody obžalovaný G. H., ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní namieta, že uložený trest je neprimerane prísny a vzhľadom na okolnosti prípadu nezákonný. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol. V doplnení podaného odvolania uviedol, že v súdnom konaní došlo k odsúdeniu dvoch osôb, prvej K. M. bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a jemu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov. A. v trestoch je 5 rokov, pričom K. M. bola jeho dodávateľom a dodávateľom aj iných nižšie postavených odberateľov. Ide preto o rozdiel v trestoch, ktorý je nespravodlivý v jeho neprospech a žiada súd, aby mu trest znížil. Poukazuje na to, že sa priznal, spolupracoval s OČTK, skutok úprimne ľutuje, trestnú činnosť nepáchal za účelom zabezpečenia zisku alebo luxusného života, jediný dôvod bola jeho závislosť od heroínu. Nepovažuje sa za dílera v pravom zmysle slova, nakoľko jeho jedinou motiváciou v súvislosti s predajom heroínu bola snaha zabezpečiť heroín pre seba. V komunite drogovo závislých zbierali peniaze na nákup heroínu pre celú skupinu tam žijúcich drogovo závislých ľudí na uspokojenie ich závislosti od drog. Poukazuje na výpovede G. L. a B. H., ktorí potvrdzujú spoločný postup pri nákupe heroínu aj financovanie tohto nákupu heroínu z ich strany za účelom uspokojenia ich závislosti na heroíne. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania. Poukázal na spoluprácu obžalovaného s OČTK, ako aj na to, že jeho priznanie bolo úplné a prvé v jeho trestnej veci. Preto je názoru, že uložený trest okresným súdom je neprimeraný. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému nižší trest.

Prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že navrhuje zamietnuť odvolanie obžalovaného ako nedôvodné, nakoľko napadnutý výrok o treste považuje za zákonný a správny.

Obžalovaný uviedol, že ho mrzí všetko čo sa stalo.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd konštatuje, že odvolanie obžalovaného bolo zamerané len do výroku o uložení trestu odňatia slobody a preto odvolací súd preskúmal len tento oddeliteľný výrok; odvolací súd teda nepreskúmaval výrok o vine a na neho nadväzujúci výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu, výrok o uložení trestu prepadnutia veci a ani výrok o uložení ochranného dohľadu. Pokiaľ ide o výrok o vine odvolací súd vychádzal z napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný G. H. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b) Tr. zák. Podľa skutkovej vety výrokovej časti napadnutého rozsudku obžalovaný prechovával, ale aj predával viacerým osobám omamné látky, pričom už bol za takýto čin odsúdený.

S poukazom na uvedené, nemôže krajský súd na podklade odvolania obžalovaného preskúmať výrok o vine. Odvolací súd zdôrazňuje, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, ktoré bolo následne súdom prvého stupňa prijaté a teda žiadne dokazovanie ohľadne výroku o vine sa na hlavnom pojednávaní nevykonávalo. Svedkovia G. L. a B. H., na ktorých výpovede poukazuje obžalovaný v podanom odvolaní, teda neboli vypočutí na hlavnom pojednávaní a ich výsluch obžalovaný na hlavnom pojednávaní ani nenavrhol. Krajský súd preto z hľadiska výroku o vine musí vychádzať zo skutkovej vety výroku o vine tak ako je uvedená v napadnutom rozsudku a nie je oprávnený spochybňovať, či prehodnocovať skutkové či práve závery, ku ktorým sa vzťahovalo vyhlásenie obžalovaného o vine. Ak chcel obžalovaný viesť svoju obhajobu tým smerom, že nebol

dílerom, ako to naznačuje v podanom odvolaní, potom nemal urobiť vyhlásenie o vine, ale mal trvať na to, aby sa na hlavnom pojednávaní vykonalo dokazovanie ohľadne výroku o vine. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že je právom obžalovaného (nejde teda o jeho povinnosť) urobiť vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Rovnako tak nie sú pri vyhlásení o vine podstatné motívy, ktoré obžalovaného k urobeniu tohto vyhlásenia viedli (napríklad kalkulácia, že trest bude miernejší ak na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o vine). Pokiaľ obžalovaný urobí vyhlásenie o vine a súd následne prijme jeho vyhlásenie o vine, potom je takéto vyhlásenie o vine neodvolateľné a nie je možné ho meniť, či dopĺňať alebo dotvárať z dôvodu nespokojnosti obžalovaného s uloženým trestom. Ak obžalovaný vyhlási vinu, potom musí očakávať aj trest, ktorý však nemusí zodpovedať jeho predstave. Pokiaľ uložený trest nezodpovedá predstave obžalovaného, môže síce rozsudok súdu prvého stupňa napadnúť odvolaním, avšak len do výroku o treste.

Odvolací súd je názoru, že trest odňatia slobody uložený obžalovanému okresným súdom za spáchanie stíhaného skutku je v súlade so zákonom a ide aj o trest primeraný. V tomto smere je nutné uviesť, že kasačným dôvodom výroku o treste by tu mohla byť iba neprímeranosť trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. (a to len prílišná prísnosť trestu, keďže krajský súd preskúmava napadnutý rozsudok iba na podklade odvolania obžalovaného), avšak neprímeranosť trestu odvolací súd nezistil, nakoľko okresný súd pri ukladaní trestu zohľadnil všetky zákonné kritériá uvedené v ustanovení § 34 Tr. zák. ako aj postoj obžalovaného k stíhanému trestnému činu. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému za použitia ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby (dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby je vo výmere 10 rokov, pričom obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov), celkom určite nemožno označiť za trest neprímerane prísny, ktorý by bolo nutné ešte zmierňovať v odvolacom konaní a to najmä s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný bol dílerom drog a drogy predával opakovane viacerým konzumentom s tým, že v jeho osobe ide aj o špeciálneho recidivistu.

Okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu odňatia slobody obžalovanému teda dôsledne zohľadnil ustálenú poľahčujúcu okolnosť ako aj skutočnosť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré bolo následne súdom prijaté, čo premietol do skutočnosti, že z hľadiska výmery trestu ukladal obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby a to za použitia zjednocujúceho stanoviska Najvyššieho súdu SR, ktoré konkretizoval v odôvodnení napadnutého rozsudku. Použitie záverov tohto stanoviska v prípade vyhlásenia obžalovaného o vine nie je obligatórne, avšak podľa názoru krajského súdu súd prvého stupňa správne zohľadnil to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a skutok oľutoval.

Na strane druhej, okresný súd správne zohľadnil aj to, že obžalovaný sa dopustil tzv. drogového obzvlášť závažného zločinu, keď drogu nielen prechovával, ale aj predával. Navyše, obžalovaný mal predávať drogy viacerým konzumentom a to napriek tomu, že už bol v minulosti právoplatne odsúdený za spáchanie obdobného drogového trestného činu, teda v jeho prípade ide o tzv. špeciálnu recidívu. Tieto skutočnosti, z ktorých páchanie trestného činu na viacerých osobách a špeciálna recidíva tvorili u obžalovaného znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, nie je možné bagatelizovať, či ignorovať, nakoľko sú taktiež významné pri ukladaní trestu obžalovanému. Priznanie obžalovaného, či jeho spolupracovanie s orgánmi činnými v trestnom konaní nie je možné pri ukladaní trestu preceňovať a izolovane dávať do popredia len tieto poľahčujúce okolnosti, bez toho, aby sa vzali do úvahy všetky skutkové okolnosti prípadu, z ktorých sa následne vyvodzuje závažnosť stíhaného trestného činu.

Krajský súd opakuje, že u obžalovaného zistená poľahčujúca okolnosť bola súdom prvého stupňa náležite vyhodnotená, nakoľko bola dôvodom na uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, avšak vzhľadom na závažné okolnosti prípadu (predávanie drog viacerým konzumentom a špeciálna recidíva) nie je možné okresným súdom uložený trest odňatia slobody ešte viac znižovať.

Pokiaľ ide o výrok o treste, tak odvolací súd nezistil splnenie zákonných podmienok na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 39 ods.1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane

prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

K výkladu predmetného ustanovenia je potrebné uviesť, že prísnosť (tvrdosť) zákonom stanovenej trestnej sadzby nemôže byť sama o sebe okolnosťou, ktorá by odôvodňovala uloženie trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (primerane judikatúra - R 24/1966 - III). V tomto smere odvolací súd pripomína, že ustanovenie § 39 Tr. zák. je nazvané „mimoriadne zníženie trestu“ z čoho možno vyvodiť, že ho možno aplikovať len pri ojedinelých (výnimočných, či mimoriadnych) okolnostiach, ktoré sa vymykajú z inak bežne sa vyskytujúcich okolností prípadu, či pomerov páchatel'a. V danej trestnej veci obžalovaný niekoľko rokov sústavne (dlhodobo) predával drogy viacerým konzumentom, t. j. opakovane získaval finančné prostriedky predajom drog. Krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by bolo možné považovať za mimoriadne, či výnimočné okolnosti prípadu, respektíve pomery páchatel'a. Priznanie obžalovaného nie je ničím mimoriadnym, ale ide len o bežne sa vyskytujúcu poľahčujúcu okolnosť. Nič zo skutkových okolností, či hodnotení osoby obžalovaného nemožno vykladať spôsobom, ktorý by odôvodňoval uloženie trestu odňatia slobody pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. alebo podľa § 39 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Krajský súd uzatvára a opakuje, že okresný súd dôsledne zohľadnil pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému všetky skutočnosti relevantné pre ukládanie trestu, pričom trest odňatia slobody uložený obžalovanému je zákonný ako aj primeraný a celkom určite ho nemožno považovať za trest neprimerane prísny.

Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní poukazoval na skutočnosť, že spoluobžalovanej K. M. bol okresným súdom uložený výrazne nižší trest, tak odvolací súd pripomína, že rozsudok okresného súdu v časti spoluobžalovanej K. M. nepreskúmal, nakoľko nebol napadnutý odvolaním. Napriek uvedenému krajský súd uvádza, že ukládanie trestu pri každom z obžalovaných je prísne individuálne, pričom obžalovanej K. M. sa napríklad nekládlo za vinu, že skutok spáchala ako špeciálny recidivista (na rozdiel od obžalovaného G. H.) a taktiež pri tejto obžalovanej okresný súd ukladal trest aj za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. (použitie tohto ustanovenia u obžalovaného G. H. neprichádza do úvahy). Z uvedených skutočností je preto možné identifikovať prečo boli rozdiely v ich trestoch také výrazné.

S poukazom na uvedené skutočnosti krajský súd nezistil žiadne kasačné dôvody, pre ktoré by bolo možné, či nutné zmeniť výrok o treste odňatia slobody v prospech obžalovaného, a preto rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.